

[Stavad]

Jeg vil godt spørge ikke mindst Det Radikale Venstre – som sammen med Socialdemokratiet var murbrækker, da vi i 1985 lavede en skattereftersigt, der havde den udtrykkelige hensigt at imødegå skattespekulation gennem at skabe større symmetri i vort skattesystem og forhindre, at man ved at flytte rundt med pengene kunne opnå store gevinster – om ikke De Radikale føler, at det er et problem, at de er tunge på vægtskålen for et lovforslag, som fører os tilbage til tiden før 1985 og ved at øge spændet mellem selskabs- og virksomhedsskatten og den personlige beskatning åbner for et tagselv-bord af skatteundvigelses. Man har end ikke gjort et forsøg på at dæmme op for den spekulation.

Jeg burde måske også henvende mig til skatteministeren og regeringen, men efterhånden oplever vi jo, at det for regeringen handler lige så meget om at underminere de offentlige indtægter. På de felter, hvor regeringen ikke har mulighed for at komme igennem med et flertal i Folketinget for at gennemføre nedskæringer, vil man ved at udhule kommunernes, amternes og statens indtægter tvinge kommunalpolitikere, amtspolitikere og måske også et flertal i Folketinget til at gennemføre de nedskæringer, som der ellers ikke er flertal for, hverken her i Tinget eller ude i kommunerne.

Konsekvensen af dette forslag er, at indtægterne yderligere vil smuldre i vore kommuner – med risiko for, at endnu flere hjemmehjælpere skal fyres, og risiko for, at ventelisterne på vore sygehuse yderligere bliver forøget på grund af manglende økonomi.

Og jeg vil godt sige til skatteministeren, at muligheden for at få lavet et bredere skattegrundlag med lavere trækprocenter til følge forskertes med forslag af denne karakter. Det, som skatteministeren opnår med et forslag som dette, er, at man cementerer høje trækprocenter for almindelige lønindkomster, som vil blive brandskattet også fremover, fordi man laver et tagselv-bord for en gruppe af Venstres og De Konservatives kernevælgere, som kan vælge sig en trækprocent på højst 38, uanset om de har et massivt forbrug og meget store indkomster.

Jeg forstår da godt, at hr. Ivar Hansen ser lidt chokeret ud, men det er altså virkningen, og jeg håber, at der vil være folk i Det Konservative Folkeparti og i partiet Venstre, som i det mindste kan få gjort skatteministeren klart, at det ik-

ke er den måde, vi skaber forståelse for at opkræve og finansiere de offentlige udgifter på.

At skatteministeren bruger det her i et tilsyneladende spil for at opnå de nedskæringer af de offentlige udgifter, som han ikke kan samle politisk flertal for ad normale kanaler, hverken i kommuner, i amter eller i Folketinget, er dybt beklageligt. Jeg synes, det skattepolitisk er en af de sorteste dage, vi har oplevet i den tid, jeg har siddet i Tinget, og i den tid, hvor jeg har siddet i Skatteudvalget. Jeg troede ikke, at jeg skulle blive vidne til, at en skatteminister var parat til først at blåstemple fiduserne for derefter at gennemføre lovforslaget. Det er det, der vil ske om et øjeblik, hvis ikke flertallet besinder sig.

Lad mig til sidst gøre opmærksom på, at hvert af de partier, der stemmer for, er med til at udgøre flertallet. Såvel Kristeligt Folkeparti og Centrum-Demokraterne som Det Radikale Venstre vil kunne forhindre, at dette forslag bliver vedtaget, eller bede om at få det tilbage til udvalget, så vi kan få anstændige forslag ned i Tinget, sådan at vi ikke skal være vidner til, at man med vidt åbne øjne blåstempler skattefiduser – og gør det, så vidt jeg kan se på skatteministeren, med et smil.

Jens Thoft (SF):

Jeg er enig med hr. Stavad i, at virkningen af forslaget er, at en meget stor gruppe formuende erhvervsdrivende aldrig kommer til at betale mere end 38 pct. i skat.

Det gælder ikke for de fattige erhvervsdrivende; det gælder ikke for de nystartede erhvervsdrivende. De kan ikke finansiere deres forbrug uden om virksomheden. De er nødt til at hæve pengene i virksomheden og bliver derfor ramt af de traditionelle marginalskatte. Men er de velhavende, så er det sikret med dette forslag, at de aldrig kommer til at betale mere end 38 pct.

Men, men, men – muligheden for det var der jo også tidligere. Den har været der, lige siden skattereformen blev vedtaget. Jeg påpegede, allerede dengang vi vedtog skattereformen – da var trækprocenten for den del af erhvervslivet ikke 38 pct., men 50 pct. – at en stor del af erhvervslivet aldrig ville komme til at betale mere end 50 pct. i skat. Nu er det også gået op for Socialdemokratiet, og det er godt nok, men i sin substans var problemet der altså før.